

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Politi- og Strafferetsafdelingen

Dato: 2. marts 2015
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Ditte Refsgaard
Sagsnr.: 2015-0030-3069
Dok.: 1488563

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 430 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 6. februar 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Vilium Christensen (LA).

Mette Frederiksen

/

Esben Haugland

Spørgsmål nr. 430 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Kan ministeren, i forlængelse af Informations artikel "Scandinavian Star efterforskningen: Optræder norsk politi for klodset?" af 4. februar 2015, hvoraf det fremgår, at "Norsk politi har valgt at betragte Mike Axdal som et vidne", selvom selv samme Mike Axdal i årevis "på egen hånd indsamlet dokumenter og oplysninger om katastrofen", oplyse, hvornår man regnes som vidne i en sag, og hvornår man bruges som ekspert?"

Svar:

Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at der sigtes til de danske – og ikke de norske – regler om, hvornår man har status som henholdsvis vidne og ekspert.

Justitsministeriet kan om de danske regler oplyse, at det følger af retsplejelovens § 206, stk. 3, om afhøring af skønsmænd i borgerlige sager, at eksperter, der afgiver forklaring i retten, som udgangspunkt afhøres efter reglerne om afhøring af vidner. Dette gælder også i straffesager, jf. retsplejelovens § 210, stk. 4. Der er i retsplejelovens kapitel 18 (§§ 168-193) fastsat nærmere regler om vidner.

Der er i dansk ret som udgangspunkt ikke behov for at foretage en entydig sondring mellem personer, der indkaldes som almindelige vidner, og personer, der indkaldes som skønsmænd, ligesom en vidneforklaring i praksis kan indeholde elementer af såvel almindelig vidneforklaring som sagkyndige udtalelser eller vurderinger på baggrund af vidnets særlige viden på et givent område.

Det bemærkes i øvrigt, at de erklæringer, som skønsmænd måtte have udarbejdet, vil kunne benyttes som bevis under hovedforhandlingen. De pågældende erklæringer dokumenteres i retten, jf. retsplejelovens § 871, stk. 2, nr. 1.

Erklæringer og vidnesbyrd, som er udstedt i medfør af et offentligt hverv, vil ligeledes kunne anvendes som bevis under hovedforhandlingen, jf. retsplejelovens § 871, stk. 2, nr. 5. Eksempelvis vil erklæringer afgivet vedrørende tekniske spørgsmål (bilinspektørerklæringer mv.) og lægelige erklæringer fra Retsmedicinsk Institut, politiattester og erklæringer fra Retslægerådet mv. kunne dokumenteres i retten. Det samme gælder mentalundersøgelser, udtalelser fra Retslægerådet om mentale forhold, personundersøgelser og erklæringer fra tidligere afsoningssteder i det omfang, det

har betydning for sagen. I det omfang, der måtte være behov for at stille uddybende eller supplerende spørgsmål til den person, som har udarbejdet en erklæring, vil den pågældende som nævnt ovenfor kunne indkaldes som vidne under sagen.